

18 – Alegerea

Adică... nu-mi dădeam seama dacă se mai schimba și altceva, dar eu... eu mă schimbam, mie mi se-ntâmpla ceva ciudat!

Era... așa, de parcă m-aș fi strâns, de parcă-aș fi-ncercat să mă înghesui într-o piele mai strâmtă și, cumva, de-o formă diferită...

Mă micșoram și, pe de altă parte, ceva trăgea de mine, sau trăgea ceva din mine – părea să mă tragă de șira spinării, ca și cum ar fi vrut să mi-o scoată-n afara trupului, să mi-o lungească în jos, către picioare...

Iar picioarele... ele păreau să nu-mi mai fie de ajuns, simțeam nevoia să mă aplec, ca să mă sprijin cât mai degrabă și pe palme!

- Vai, mă preschimb..., m-am miorlăit, și chiar mi s-a părut că-n loc de „vai”, spusesem „miau”!

Pe urmă m-a cuprins o amețelă, palatul a părut să se-nvârtească – sub mine, cu mine și în jurul meu – și toate colțurile, toate muchiile, i-au dispărut sub umbre, umbre stranii, umbre mișcătoare, umbrelele nimănu! Umbre care-ntindeau spre mine mâini!

- Miaursii! am exclamat, deși voisem să spun „narzii”...

În clipa aia am simțit pe umeri două mâini și-am auzit o voce:

- Oprește-te, opriți-vă, îți poruncesc, vă poruncesc!

Era o voce dulce, susurată, vocea celeilalte Sushush... Și am încremenit, și totul a încremenit în jurul meu.

- Nu trebuia să se-ntâmple așa, pe neașteptate, a continuat ea să vorbească. Voiam să-ți dau, să-ți dăm cu toții niște sfaturi mai întâi... Ți-am spus s-ai grijă ce-ți dorești! a adăugat, dojenindu-mă... Și asta ți-ai dorit-o cu prea multă poftă, te-ai și văzut pisică, sfâșiind cu ghearele un nard... Așa că n-am mai reușit să te opresc, dar pot să te mai țin acum loc, nu mult, doar câteva minute, atât cât e nevoie ca s-alegi...

„Ce să aleg?” am întrebat, în gând, fiindcă eram ca o statuie, nu mă simțeam în stare să vorbesc.

Dar ea mi-a citit gândul și de data asta – și mi-a răspuns:

- Îți poți alege un sfătuitor, doar unul singur, care va fi cu tine, care o să-ți audă gândurile, și tu o să le-auzi pe ale lui, în vremea preschimbării. Fiindcă ori de câte ori când te preschimbi treci printr-un loc de dincolo de spațiu și de timp, și prima oară te împotmolești acolo – unde stau întotdeauna la pândă narzii. Încă nu știm cum reușesc!

„Sfătuitor... s-aleg... Pe cine ? Pe cine pot s-aleg?” m-am gândit, năucită.

- Pe mine, a spus ea. Sau pe Pya. Sau pe Sheeda-Natasha. Sau pe Negrush. Sau chiar pe Luck! Să nu-l disprețuiești pe Luck, motanul-trubadur. Știe și simte multe, și-ți poate fi de mare, maaare ajutor! Așa că... Haide, alege, micuța mea Sushush!
Gândește-te la cel ales, spune descântecul șnurului roșu, descântecul care te-ajutat să capeți șnururile, și... Și să nu-ți fie teamă, o să fie bine! Însă grăbește-te, alege-acum, nu mai pot sta prea mult în calea preschimbării tale!

URMEAZĂ EPISODUL 19